

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16C/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123338615
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:6123338615.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňou Mgr. Danielou Pristášovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zast.: JUDr. Michael Medvid, advokát, Wurmova 1131/4, 040 23 Košice proti žalovanému: E. F., nar. XX.X.XXXX, G. D. XX/XXX, XXX XX D., zast.: JUDr. Michal Maškulík, so sídlom Mierová 33/2, 072 22 Strážske o zaplatenie 50 800,00 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 50 800 € spolu s 5,00% ročným úrokom z omeškania zo sumy 50 800 € od 1.1.2023 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Na tunajší súd bola dňa 17.8.2023 doručená žalobca o zaplatenie sumy 50 800 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 1.1.2023 do zaplatenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že ako veriteľ požičal žalovanému ako dlžníkovi finančné prostriedky, a to dňa 15.9.2021 sumu 4 000 €, dňa 4.10.2021 sumu 4 500 €, dňa 12.10.2021 sumu 8 000 €, dňa 26.4.2022 sumu 40350 €, dňa 26.5.2022 sumu 3 000 €, dňa 13.6.2022 sumu 5 000 €, dňa 31.8.2022 sumu 5 650 €, dňa 10.10.2022 sumu 1 800 €, dňa 1.11.2022 sumu 2 500 €, dňa 15.11.2022 sumu 7 000 €, dňa 22.11.2022 sumu 5 000 €, spolu 50 800 €. Ďalej uviedol, že tieto finančné prostriedky v jednotlivých dňoch odovzdal ako pôžičku žalovanému, a to v hotovosti a on sa ich zaviazal vrátiť. Neskôr žalovanému dlh aj uznal s tým, že ho zaplatí, teda celú sumu 50 800 €, najneskôr do 31.12.2022, avšak doposiaľ tieto finančné prostriedky nevrátil.

2. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Úp/1052/2023 zo dňa 6.7.2023, podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že so žalobou nesúhlasí, nakoľko nie je dôvodná. Poukázal na to, že pokiaľ ide o uznanie dlhu na predmetnú sumu, tak ide o listinu, ktorú podpísal pod nátlakom a zo strany žalobcu išlo o lešť vo vzťahu k nemu, keďže žalobca je konateľom a spoločníkom firmy ETM Bohemia spol. s.r.o., IČO 54 259 894, so sídlom H., ktorá je zamestnávateľom žalovaného. Žalovaný v odpore tvrdí, že uvedené pôžičky v uznaní dlhu nikdy neboli realizované a neuskutočnili sa, žalobca mu žiadne peniaze nepožičal a malo ísť o zosobnenie údajnej straty, ktorá mala vzniknúť na prevádzke jeho zamestnávateľa v období, kedy tam bol žalovaný riadiacim pracovníkom. Uviedol, že podľa pracovnej zmluvy nemal vykonávať riadiacu funkciu, mal vykonávať pozíciu stolára a nemal ani podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Práve podpísaním uznania dlhu podľa žalovaného bolo podmienené jeho zotrvanie v pracovnom pomere v uvedenej firme, a to z dôvodu, že predmetná strata mala byť uhradená z ďalších zákaziek prevádzky. Žalovaný navrhol vypočítať žalovaného a žalobcu a vykonať listinné dôkazy, ktoré predložil spolu s odporom. Iné dokazovanie nenavrhol.

3. Žalobca reagoval na odpor žalovaného vyjadrením, ktoré súdu bolo doručené dňa 6.9.2023. V tomto vyjadrení k odporu uviedol, že popiera obranu žalovaného uvedenú v odpore a označuje ju za vymyslenú s cieľom oddialiť rozhodnutie súdu. Poukázal na to, že uznanie dlhu podpísal žalovaný a jeho podpis úradne osvedčil aj notár, a to dňa 8.12.2022, teda to vylučuje, aby žalobca donútil žalovaného pred notárom podpísať uznanie dlhu. Žalobca taktiež poprel, že by sa malo jednať v prípade poskytnutých pôžičiek o zosobnenie osobnej straty, kedy bol žalovaný riadiacim pracovníkom, nakoľko z pracovnej zmluvy žalovaného je zrejmé, že bol stolárom a nie riadiacim pracovníkom. Zároveň žalobca navrhol nariadiť zabezpečovacie opatrenie.

4. Súd uznesením sp. zn. 16C/62/2023 zo dňa 29.9.2023 nariadil zabezpečovacie opatrenie, a to tak, že zriadil záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam, ktoré sú v BSM žalovaného, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2023.

5. Dňa 22.8.2023 bola právnenému zástupcovi žalovaného doručená výzva súdu s poučením v zmysle § 167 a § 153 CSP, teda, aby prostriedky procesného útoku a procesnej obrany uplatnil včas, nakoľko ak ich nepredloží včas, tak súd už nemusí na ne prihliadať, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ďalšie poučenie v zmysle § 167 ods. 4 CSP a § 153 ods. 1,2 CSP bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené dňa 8.11.2023, s tým, že predvolanie bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu dňa 9.1.2024 a právnenému zástupcovi žalovaného dňa 22.1.2024 a termín pojednávania bol vytýčený na deň 24.5.2024. Strany sporu, resp. ich právny zástupcovia súdu po predmetných výzvach nedoručili žiadne návrhy na dokazovanie, a to ani do dňa pojednávania súdu, teda 24.5.2024.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 24.5.2024 predniesol návrh na vykonanie dôkazov, a to vypočutie svedkov, ktorých do začatia pojednávania dňa 24.5.2024 nenavrhol. Konkrétne právny zástupca žalovaného žiadal, aby súd odročil pojednávanie za účelom vypočutia svedka E. I., ktorý pracoval spolu so žalovaným v spoločnosti, kde je konateľom žalobca. Ďalej žiadal vypočuť svedka, a to ďalšieho spolupracovníka žalovaného – J. K., ďalej B. L. a D. H. s tým, že B. L. je ekonómkou žalobcu a D. H. sa tiež môže vyjadriť ku skutočnostiam ohľadne niektorých dátumov na uznaní dlhu. Právny zástupca žalovaného bol zo strany súdu poučený v zmysle § 167 ods. CSP a § 153 ods. 1, 2 CSP, teda, že má všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany uplatniť včas, tak, aby konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, lebo na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré nepredloží včas, nemusí už súd prihliadať, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Právnenému zástupcovi toto poučenie súdu bolo doručené dňa 22.8.2023, čo je takmer rok pred dňom pojednávania 24.5.2024, avšak za celú túto dobu nenavrhol vypočutie týchto svedkov. Navyše bol právny zástupca žalovaného v zmysle § 153 CSP poučený aj druhýkrát a toto druhé poučenie mu bolo doručené dňa 8.11.2023, avšak ani po tomto poučení už druhom, žiadne návrhy na dokazovanie súdu nepredložil. Súd poukazuje aj na to, že samotné predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené dňa 9.1.2024, a ani po doručení tohto predvolania, a to tak právnenému zástupcovi žalovanému, ako aj samotnému žalovanému, ktorému bolo predvolanie doručené 12.1.2024, do začatia pojednávania dňa 24.5.2024, nebolo súdu zo strany žalovaného navrhnuté dokazovanie vypočutím svedkov. Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaný je v konaní zastúpený advokátom a je preukázané, že je dostatočne poučený o svojich procesných právach a povinnostiach, najmä o povinnosti preukázať svoje tvrdenia a je zrejmé, že zo strany súdu bolo strane žalovaného, teda právnenému zástupcovi žalovaného, doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach, ktoré však do začatia pojednávania dňa 24.5.2024 neboli súdu navrhnuté, súd už nepristúpil k vykonaniu navrhnutého dôkazu, teda vypočutiu svedkov, ktorých navrhol vypočuť právny zástupca žalovaného až na pojednávaní súdu, nakoľko by to znamenalo odročenie pojednávania. Zároveň by to znamenalo aj zmarenie pojednávania a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti uvedenej v článku 17 CSP. Súd poukazuje na to, že aj v zmysle dostupnej judikatúry, odvolacie súdy sú toho názoru, že nevykonanie dôkazov, ktoré navrhne strana sporu až na pojednávaní, aj keď mala dostatočný časový priestor na uplatnenie týchto návrhov na dokazovanie pred pojednávaním, čo je aj tento prípad, odvolacie súdy vyhodnocujú, že v súlade so zásadou hospodárnosti už súd prvej inštancie nemá prihliadať na takéto návrhy na dokazovanie. Je pritom v tomto prípade

nepochybné, že žalovaný a jeho právny zástupca mali vedomosť o tom, čo je obsahom spisu. Súd v zmysle § 185 CSP, preto rozhodol, že uvedený návrh na dokazovanie prednesený právnym zástupcom žalovaného až na pojednávaní dňa 24.5.2024, už nevykoná, keďže by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie a bol zistený tento skutkový stav:

8. Z Uznania dlhu a dohody o splatení dlhu bolo zistené, že je zo dňa 5.12.2022 a ako dlžník je tu uvedený žalovaný a ako veriteľ žalobca, pričom v prevej časti, pod I. je Uznanie dlhu, v ktorom je prehlásenie: „Ja dlžník E. F. týmto uznávam svoj dlh voči veriteľovi A. B. vo výške 44 000 €, ktorý vznikol z toho, že veriteľ A. B. mi v nižšie uvedených dňoch požičal nižšie finančné prostriedky: dňa 15.9.2021 - 4 000 €, dňa 4.10.2021 - 4 500 €, dňa 12.10.2021 - 8 000 €, dňa 26.4.2022 - 40350 €, dňa 26.5.2022 - 3 000 €, dňa 13.6.2022 - 5 000 €, dňa 31.8.2022 - 5 650 €, dňa 10.10.2022 - 1 800 €, dňa 1.11.2022 - 2 500 €, dňa 15.11.2022 - 7 000 €, dňa 22.11.2022 - 5 000 €, spolu 50 800 €, ktoré mi odovzdal v týchto dňoch v hotovosti, a ja dlžník E. F. som sa mu ich zaviazal vrátiť naraz najneskôr do 30.11.2022. Do dnešného dňa som mu peniaze nevrátil, a preto výška môjho dlhu je 50 800 € (ďalej len dlh)“. V druhej časti, teda pod II. je Dohoda o splatení dlhu, v ktorej je uvedený: „Veriteľ A. B. a dlžník E. F. sa dnešného dňa dohodli na splatení dlhu špecifikovaného v článku I. tak, že dlžník E. F. sa tento dlh zaväzuje uhradiť veriteľovi A. B. v celosti najneskôr do 31.12.2022“. Pod článkom I. a II. je uvedený dátum 5.12.2022 a je tu podpis dlžníka, teda žalovaného a podpis veriteľa, teda žalobcu. Na druhej strane tejto listiny je osvedčenie zo dňa 8.12.2022, notára JUDr. Leheňa o pravosti podpisu na listine, kde je uvedené nasledovné: „Osvedčujem, že E. F., dátum narodenia XX.X.XXXX, bytom E. E. M. XXX, ktorého totožnosť som zistil zákonným spôsobom – občiansky preukaz č. H., listinu predomnou vlastnoručne podpísal.“

9. Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom ETM Bohemia spol. s.r.o. Jasenov a zamestnancom E. F. bolo zistené, že ju uzavreli dňa 14.4.2022 s tým, že zamestnanec bude vykonávať druh práce – stolár od 19.4.2022 s dohodnutou mzdou 646 € mesačne brutto. Z dohody o zmene pracovnej zmluvy bolo zistené, že ju uzavreli dňa 1.1.2023 zamestnávateľ – ETM Bohemia spol. s.r.o., Jasenov a zamestnanec E. F. s tým, že s účinnosťou od 1.1.2023 sa mení pracovná zmluva zo dňa 19.4.2022 tak, že zamestnancovi patrí dohodnutá mzda 700 € brutto mesačne.

10. Z výpisu z obchodného registra pre spoločnosť ETM Bohemia spol. s.r.o. bolo zistené, že sídlo tejto spoločnosti je v H., deň zápisu dňa 9.12.2021, medzi predmetnou činnosťou má aj stolárstvo a spoločníkmi sú A. B. a A. C.. Štatutárnym orgánom sú konatelia, a to A. B. a A. C. a každý z konateľov koná v mene spoločnosti samostatne.

11. Žalobca vo výpovedi uviedol, že spoznal žalovaného niekedy v roku 2020, a keďže podniká v oblasti výroby nábytku a vedel, že žalovaný je stolárom, tak mu navrhol spoločné podnikanie. V tom čase žalovaný robil svoje zákazky a potreboval na ne požičať peniaze, preto mu tieto peniaze postupne začal požičiavať od roku 2021, pričom už v roku 2022 uzavrel so žalovaným aj pracovný pomer. Žalovaný u neho pracoval v dielni, ktorú žalobca vybavil a popri tom mal žalovaný aj svoje zákazky. Žalobca uviedol, že peniaze, teda pôžičky žalovanému odovzdával v hotovosti, keďže má dostatočné finančné prostriedky z podnikania, a teda mu nerobilo problém požičiavať aj takéto vyššie sumy. Keďže mu žalovaný pôžičky nesplácal, tak sa dohodli, že pôjde robiť do Nemecka a zo zarobených peňazí mu žalovaný dlhy splatí. Pokiaľ ide o samotné pôžičky boli vždy robené ústnou dohodou a bez prítomnosti svedkov. Žalovaný aj súhlasil, že pôjde pracovať do Nemecka a postupne bude splácať dlh z pôžičiek po 1 000 € mesačne, avšak od marca 2023 už sa so žalobcom nekontaktoval a doposiaľ nesplatil ani časť z požičaných peňazí. Na základe toho žalobca zaslal žalovanému Uznanie dlhu spolu s dohodou o splácaní dlhu, dlh spolu 50 800 €, aj keď v uznaní dlhu je preklep 44 000 €. Skutočne bol uznaný dlh vo výške 50 800 €. Žalobca uviedol, že v čase, keď bol žalovaný overiť podpis u notára, tak on nebol prítomný, keďže bol v tom čase odcestovaný, preto ani nemohlo dôjsť k tomu, že by žalovaného nejakým spôsobom donútil uznanie dlhu podpísať a žalovaný podpísal uznanie dlhu dobrovoľne. Pokiaľ ide

o jednotlivé pôžičky, žalobca vo výpovedi uviedol, že čas, dokedy budú vrátené, riešili tak, že keď bude podnikanie fungovať a bude mať z čoho žalovaný splácať pôžičky, tak ich vráti. V samotnom Uznaní dlhu bol aj konkrétny dátum, dokedy celý dlh má byť zaplatený. Podľa žalobcu teda jednotlivé pôžičky nemali dohodnutý konkrétny dátum, dokedy majú byť vrátené, nakoľko mali byť vrátené, keď už bude mať žalovaný peniaze, až v uznaní dlhu tento dátum je uvedený. Vždy žalobca požičiaval žalovanému peniaze na dorobenie zákaziek, ktoré mal žalovaný rozbehnuté, a na ktoré nemal dostatok peňazí. Popri svojich zákazkách žalovaný pracoval aj pre žalobcu, teda zákazky, ktoré mala firma žalobcu, a v ktorej mal aj uzavretý pracovný pomer. Žalobca uviedol, že v skutočnosti, aj keď mal žalovaný v pracovnej zmluve uvedenú pozíciu stolára, tak bol jeho partnerom v podnikaní, keďže mali rozbehnuté spoločné projekty pre firmu. Pokiaľ však ide o samotné pôžičky, všetko to boli pôžičky medzi dvomi fyzickými osobami, teda medzi nim a žalovaným na dorobenie zákaziek, ktoré robil žalovaný nie pre firmu, ale ako svoje súkromné zákazky.

12. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že sa spoznal so žalobcom prostredníctvom svojho kolegu, ktorý mu povedal, že žalobca chce otvoriť stolársku dielňu a hľadá tam ľudí s tým, že by išli do tohto všetci traja. Dohodli sa na zariadení dielne a žalobca zafinancoval stroje do dielne, kúpili stroje a začala sa výroba. Uviedol, že na dielni sa postupne nazbierali nejaké dlhy a začali pre neho vyhrážky zo strany žalobcu, aby podpísal, že tie dlhy má. V tom čase mal problémy v rodine aj sa rozviedol, pričom má ročné dieťa. Potom dostali zákazku do Prahy, a to zariadiť hotel, pričom mu bolo zo strany žalobcu povedané, že keď dobre dopadne táto zákazka, tak dlhy sa zaplatia touto zákazkou z hotela. Avšak žalobca mu potom doručil papier – Uznanie dlhu. Bolo mu predtým povedané, že tento dlh môže ísť zaplatiť do Nemecka, ale na to mu prišli papiere zo súdu v Banskej Bystrici, o uznanom dlhu. Žalovaný uviedol, že na neho bol zo strany žalobcu robený nátlak, aby podpísal uznanie dlhu, a keďže chcel zachrániť rodinu, tak papier o Uznaní dlhu podpísal, aj keď sa nachádzal pod veľkým tlakom zo všetkých strán. V čase, keď ten papier podpísal, tak existovala medzi nim a žalobcom dohoda, a to ústna, že sa tieto dlhy, ktoré sú tam, vyplatia zo zákazky z hotela. Žalovaný tvrdil vo výpovedi, že peniaze, mu zo strany žalobcu neboli nikdy odovzdané. Predtým, než sa zamestnal u žalobcu, tak si zarábal tým, že mal svoje zákazky ako stolár, pričom išlo napr. o výrobu kuchynských liniek, vstavaných skriň a pod. a za jednu zákazku dostal okolo 5 000 €, alebo 4 000 €, niekedy 3 000 €. Jednu kuchynskú linku, alebo vstavanú skriňu, však vyrábala aj mesiac. Žalovaný uviedol, že nemá žiadne dlhy a trval na tom, že ani zo strany žalobcu mu neboli odovzdané žiadne peniaze. Zotrval na tom, že uvedené pôžičky v Uznaní dlhu sú zosobnenou stratou firmy žalobcu.

13. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na to, že pracovnú zmluvu so žalobcom uzavrel žalovaný dňa 19.4.2022 a do 19.4.2022 bolo žalovanému podľa žalobcu požičaných celkovo 16 500 €, čiže 34 000 € požičal žalobca podľa jeho tvrdenia zamestnancovi už počas trvania pracovného pomeru. Preto podľa právneho zástupcu žalovaného je nelogické, aby žalobca ako zamestnávateľ svojmu zamestnancovi, ktorý mal nízku mzdu, požičal tak vysokú sumu peňazí, keďže vedel, že ich nemôže jeho zamestnanec vrátiť.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní reagoval na toto vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného a uviedol, že žalovaný mal aj svoje zákazky, z ktorých tieto pôžičky mal aj splatiť, keďže mu boli na tieto zákazky požičané.

15. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil takto:

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 35 Občianskeho zákonníka (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale

najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

18. Podľa § 37 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

21. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 50 800 € spolu s úrokom z omeškania, pričom svoj nárok žalobca uplatňuje z uznania dlhu, ktorý žalovanému vznikol z pôžičiek, ktoré mu žalobca ako veriteľ poskytol. Bolo preukázané, že žalovaný ako dlžník uznal dlh a zároveň so žalobcom ako veriteľom uzavrel dohodu o splatení tohto dlhu dňa 5.12.2022 a pravosť podpisu žalovaného bola osvedčená na tejto listine u notára dňa 8.12.2022. Z uznania dlhu je preukázané, že žalovaný uznáva svoj dlh vo výške 44 000 €, ktorý mu vznikol z pôžičiek, a to zo dňa 15.9.2021, kedy mu boli poskytnuté finančné prostriedky: suma 4 000 €, dňa 4.10.2021 suma 4 500 €, dňa 12.10.2021 suma 8 000 €, dňa 26.4.2022 suma 40350 €, dňa 26.5.2022 suma 3 000 €, dňa 13.6.2022 suma 5 000 €, dňa 31.8.2022 suma 5 650 €, dňa 10.10.2022 suma 1 800 €, dňa 1.11.2022 suma 2 500 €, dňa 15.11.2022 suma 7 000 €, dňa 22.11.2022 suma 5 000 €, spolu 50 800 €. V tomto Uznaní dlhu je ďalej uvedené, že dlžníkovo v týchto dňoch tieto finančné prostriedky v hotovosti odovzdal veriteľ s tým, že mu ich má dlžník vrátiť najneskôr do 3.11.2022, a keďže dlžník veriteľovi uvedené peniaze nevrátil, výška jeho dlhu je 50 800 €. Zároveň žalovaný v Dohode o splatení dlhu túto sumu špecifikovanú ako „dlh vo výške 50 800 €“ sa zaviazal uhradiť veriteľovi, teda žalobcovi, najneskôr do 31.12.2022. Žalobca uvedenie sumy 44 000 € v prvej vete uznania dlhu považuje za preklep, keďže v konečnom dôsledku je v Uznaní dlhu, až po spočítaní všetkých pôžičiek uvedená suma, ktorú má žalovaný ako dlžník žalobcovi ako veriteľovi vrátiť, vo výške 50 800 € a táto je aj označená ako dlh. Žalovaný v konaní síce na svoju obranu tvrdil, že mu tieto sumy zo strany žalobcu neboli nikdy požičané, a že išlo o zosobnenie straty, ktorá mala vzniknúť v prevádzke, kde je žalobca konateľom, a kde žalovaný bol zamestnaný, avšak toto tvrdenie žalovaného nebolo v konaní preukázané. Žalovaný namietal aj platnosť samotného Uznanie dlhu a dohody o splatení dlhu zo dňa 5.12.2022 a na svoju obranu uviedol, že podpísal túto listinu za takých okolností, kedy bol vydieraný žalobcom, aby to podpísal a v tom čase sa mu rozpadala rodina, čiže boli na jeho strane také okolnosti, ktoré ho donútili predmetné Uznanie dlhu a dohodu o splatení dlhu podpísať. Tieto tvrdenia však žalovaný v konaní nepreukázal, neuniesol, teda ohľadne týchto tvrdení dôkazné bremeno.

23. Súd sa zaoberal tým, či predmetné Uznanie dlhu je platným právnym úkonom v zmysle vyššie citovaného § 34 a násl. Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka.

24. Uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka predstavuje zabezpečovací prostriedok, prostredníctvom ktorého dochádza k zabezpečeniu práv a povinností zo záväzkov. Ide o jednostranný

právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník v písomnej forme vyhlasuje, že zaplatí svoj dlh, čo do dôvodov a výšky. Uznanie dlhu preto predstavuje prostriedok eliminácie straty práv veriteľa vyplývajúcich z primárneho záväzku, zároveň posilňuje jeho postavenie ako v rovine hmotno-právnej, tak i v rovine procesno-právnej a zároveň zasahuje do obsahu samotného záväzku, predovšetkým, čo do spôsobu jeho splnenia včas a riadne. Uznanie dlhu okrem všeobecných náležitostí, teda § 34 a násl. Občianskeho obchodníka, vyžaduje k svojej platnosti aj osobitné náležitosti, ktorými sú písomná forma, vyhlásenie o zaplatení dlhu a vymedzenie dlhu, čo do dôvodu a výšky. Pokiaľ ide o právne účinky, ktoré uznanie dlhu vyvoláva, tak z procesného hľadiska je to výmena úloh procesných strán, na základe ktorej sa dôkazné bremeno presúva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť tak, aby vyvrátil samotnú existenciu dlhu, a aby vyvrátil, že dal prísľub tento dlh splniť. V súvislosti s kontradiktornosťou civilného procesu to znamená, že samotná existencia uznaného dlhu vedie k úspechu tej strany sporu, ktorá prostredníctvom tohto inštitútu Uznania dlhu uplatnila svoj nárok, a ktorá v tomto konaní môže zotrvať v pasívnom postavení, a to až do momentu, kedy protistrana jednoznačne nepreukáže opak.

25. V zmysle vyššie uvedeného, teda nestačí samotné spochybnenie Uznania dlhu, ale musí dôjsť k jasnému preukázaniu absencie niektorej zo všeobecných náležitostí právneho úkonu ako takého - § 34 a násl. OZ, resp. absencie niektorej z osobitných náležitostí potrebných pre platné uznanie dlhu podľa § 558 OZ. V praktickej rovine to znamená, že ak dlžník len poukáže v konaní na to, že jeho uznanie dlhu nebolo napr. slobodné a vážne, resp., že bol k takémuto konaniu prinútený, neznamená to akceleráciu súdu smerom k veriteľovi, aby svoj nárok obhájil, ale práve naopak, má mať za následok vyhovie uplatňovanému nároku veriteľa s odôvodnením, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. Posilnenie postavenia veriteľa sa v tomto smere prejavuje aj tým, že okrem samotného právneho titulu, v tomto prípade vrátenia pôžičiek, môže svoj nárok uplatňovať veriteľ aj z tohto vedľajšieho zabezpečovacieho práva. V rámci opísania rozhodujúcich skutočností, tak postačuje poukázať len na samotné platné uznanie dlhu.

25. Súd dospel k záveru, že pokiaľ žalovaný podpísal predmetné Uznanie dlhu s tým, že jeho dlh predstavuje sumu 50 800 €, z poskytnutých pôžičiek, išlo o jeho slobodné rozhodnutie takéto Uznanie dlhu podpísať, keďže v konaní nebolo preukázané, že k jeho podpísaniu bol zo strany žalobcu donútený nezákonným spôsobom. Pokiaľ ide o uvedenie sumy v Uznaní dlhu najprv vo výške 44 000 € a potom následne po spočítaní všetkých pôžičiek už v sume 50 800 €, súd v zmysle § 35 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že suma, ktorá bola uznaná zo strany žalovaného je 50 800 € a nie je 44 000 €, keďže z Uznania dlhu je nepochybné, že samotný dlh predstavuje z predmetných pôžičiek nie sumu 44 000 €, ale 50 800 € a práve táto suma je označená ako „dlh“. Keďže predmetné Uznanie dlhu spĺňa jednak náležitosti v zmysle § 34 a násl. Občianskeho zákonníka a tiež náležitosti § 558 Občianskeho zákonníka, tak ako boli vyššie popísané, súd má za to, že je platným právnym úkonom. Aj v zmysle § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak jeho význam je nepochybný. Neobstojí v tomto prípade ani námietka žalovaného, že v čase poskytovania pôžičiek bol u žalobcu zamestnaný s príjmom okolo 700 € mesačne, a preto žalobca vedel o tom, že mu takéto pôžičky nemôže vrátiť. V konaní bolo preukázané aj z výpovede samotného žalovaného, že ako súkromná osoba vykonával zákazky ako stolár, za ktoré bral sumy od 3 000 € až 5 000 € za jednotlivé zákazky a žalobca mu v zmysle Uznania dlhu požičiaval predmetné sumy od 15.9.2021 až do 22.11.2022 a pôžičky boli poskytované práve na súkromnú činnosť, ktorú žalovaný vykonával. Súd preto vzhľadom na platné Uznanie dlhu sumy 50 800 € zo strany žalovaného, žalobe vyhovel.

26. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že súd úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.